

§ 6. Nie pobiera się wpisu w sprawach, w których przepisy szczególne zwalniają od obowiązku uiszczenia opłat sądowych.

§ 7. Przewodniczący wydziału (prezes ośrodka zamiejscowego) wzywa do uiszczenia wpisu po wniesieniu skargi.

§ 8. Wpis uiszcza się w kasie Naczelnego Sądu Administracyjnego albo na rachunek bankowy tego Sądu lub znakami opłaty sądowej.

§ 9. W sprawach, w których skarga została wniesiona przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1994 r. w sprawie wpisu od skarg na decyzje administracyjne (Dz. U. Nr 140, poz. 771).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

564

OBWIESZCZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 30 sierpnia 1995 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o łączności.

1. Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 12 maja 1995 r. o zmianie ustawy o łączności oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 60, poz. 310) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 69, poz. 293),
- 2) ustawą z dnia 9 października 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 105, poz. 451),
- 3) ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34),
- 4) ustawą z dnia 12 maja 1995 r. o zmianie ustawy o łączności oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 60, poz. 310),

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności nie obejmuje:

- 1) art. 88, 89 i 90 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504), które stanowią:

„Art. 88. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154 oraz z 1990 r. Nr 51, poz. 297 i Nr 55, poz. 321) art. 48 otrzymuje brzmienie:

«Art. 48. 1. Kościół ma prawo do emitowania w środkach masowego przekazywania Mszy św. w niedziele i święta oraz swoich programów, w szczególności religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych.

2. Sposób realizacji ust. 1 reguluje porozumienie między Komitetem do Spraw Radio i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” a Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski.

3. Kościół ma prawo do zakładania i używania urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych i telewizyjnych oraz do uzyskiwania na ten cel niezbędnych częstotliwości.

4. Sposób realizacji ust. 3 reguluje porozumienie zawierane między Ministrem Łączności a Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski».

Art. 89. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155 oraz z 1990 r. Nr 51, poz. 297 i Nr 55, poz. 321) w art. 25 w ust. 4 po wyrazie «moralnych» stawia się przecinek i dodaje wyraz «społecznych».

Art. 90. W ustawie z dnia 1 grudnia 1989 r. o utworzeniu urzędu Ministra Łączności (Dz. U. Nr 67, poz. 408) w art. 4 w ust. 1 w pkt 5 wyraz «taryf» zastępuje się wyrazami «opłat maksymalnych».”;

- 2) art. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 69, poz. 293), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) art. 2 ustawy z dnia 9 października 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 105, poz. 451), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 4) art. 71 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), który stanowi:

„Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.”;

- 5) art. 5, 6 i 8 ustawy z dnia 12 maja 1995 r. o zmianie ustawy o łączności oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 60, poz. 310), które stanowią:

„Art. 5. 1. Minister Łączności, w terminie dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy, dostosuje do jej przepisów dotychczas wydane koncesje pocztowe i zezwolenia telekomunikacyjne, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Podmioty gospodarcze wykonujące działalność w zakresie przewozu i doręczania przesyłek listowych, paczek i druków są zobowiązane do przedłożenia Ministrowi Łączności w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy posiadanych zezwoleń, koncesji lub zgody uprawnionych organów celem sprawdzenia ich zgodności z wymaganiami niniejszej ustawy.

3. Minister Łączności, w razie stwierdzenia niezgodności zezwoleń i koncesji okre-

ślonych w ust. 2 z wymaganiami niniejszej ustawy, zwróci się w trybie określonym w odrębnych przepisach do organów, które je wydały, o ich cofnięcie lub uchYLENIE.

4. Przepisu art. 19a ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się wobec osób zamierzających nabyć akcje lub prawa z tych akcji w podmiotach, które uzyskały zezwolenie telekomunikacyjne przed dniem wejścia w życie ustawy, do czasu dostosowania tych zezwoleń do wymogów, o których mowa w ust. 1.

5. Przepisu art. 16 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy, o której mowa w art. 1, nie stosuje się do zezwoleń telekomunikacyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

6. Do podmiotów świadczących w dniu wejścia w życie ustawy usługi kurierskie na podstawie dotychczasowych przepisów przepisy art. 3 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się od dnia 1 stycznia 1996 r.

Art. 6. Wnioski w sprawie wydania zezwolenia telekomunikacyjnego albo koncesji na świadczenie usług polegających na zarobkowym przewozie i doręczaniu korespondencji pisemnej, złożone, lecz nie rozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie.”

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”

Minister Łączności: *A. Zieliński*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Łączności z dnia 30 sierpnia 1995 r. (poz. 564)

USTAWA

z dnia 23 listopada 1990 r.

o łączności.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady działalności w dziedzinie łączności — poczty i telekomunikacji.

2. Ilekroć umowy międzynarodowe, ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską, odmiennie regulują zasady działalności, o której mowa w ustawie, stosuje się te umowy.

Art. 2. 1.¹⁾ Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) pocztowych usługach o charakterze powszechnym — rozumie się przez to działalność gospodarczą polegającą na przyjmowaniu, przewozie i doręczaniu zwykłych i poleconych przesyłek listowych, li-

¹⁾ W brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 1995 r. o zmianie ustawy o łączności oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 60, poz. 310), która weszła w życie z dniem 7 lipca 1995 r.

- stów wartościowych i paczek pocztowych oraz nadawaniu i doręczaniu przekazów pocztowych,
- 2) przesyłkach listowych — rozumie się przez to listy, kartki pocztowe, druki, druki bezadresowe i ankiety,
- 3) listach wartościowych — rozumie się przez to listy o wymiarach ustalonych dla przesyłek listowych, o zadeklarowanej przez nadawcę wartości, nadawane, przewożone i doręczane z zapewnieniem szczególnej ochrony zawartości,
- 4) paczkach pocztowych — rozumie się przez to przesyłki z rzeczami dopuszczonymi do przewozu drogą pocztową, przyjęte na podstawie adresu pocmniczego lub innego dokumentu pocztowego,
- 5) przekazach pocztowych — rozumie się przez to polecenie wypłaty adresatom określonej kwoty pieniędzy,
- 6) korespondencji pisemnej — rozumie się przez to informacje pisemne o charakterze bieżącym i osobistym, mające walor niepowtarzalności, przesyłane w listach lub na kartkach pocztowych,
- 7) usługach kurierskich — rozumie się przez to usługi nie mające charakteru powszechnego, polegające na zarobkowym, przyspieszonym przewozie i doręczaniu w gwarantowanym terminie przesyłek,
- 8) telekomunikacji — rozumie się przez to nadawanie, transmisję i odbiór znaków, sygnałów, pisma, obrazów i dźwięków albo informacji jakiejkolwiek natury poprzez przewody, systemy radiowe, optyczne lub jakiejkolwiek inne urządzenia wykorzystujące energię elektromagnetyczną,
- 9) urządzeniach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to urządzenia, w tym kable, przewody oraz osprzęt, stosowane w telekomunikacji,
- 10) linii telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń telekomunikacyjnych, służących do przekazu informacji pomiędzy dwoma ściśle określonymi punktami sieci telekomunikacyjnej,
- 11) sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą linii i urządzeń telekomunikacyjnych,
- 12) międzynarodowej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to dowolny rodzaj sieci telekomunikacyjnej, w której co najmniej jedno urządzenie telekomunikacyjne, z wyłączeniem urządzeń usytuowanych na sztucznych satelitach Ziemi, jest zainstalowane poza obszarem Rzeczypospolitej Polskiej,
- 13) systemie telekomunikacyjnym — rozumie się przez to zespół urządzeń telekomunikacyjnych i zasad ich współdziałania,
- 14) usługach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to działalność gospodarczą polegającą na zapewnianiu przekazu informacji za pomocą sieci i linii telekomunikacyjnych,
- 15) sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego — rozumie się przez to sieć telekomunikacyjną służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych każdemu użytkownikowi na obszarze działania operatora tej sieci,
- 16) wydzielonej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to sieć służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych dla ograniczonego zbioru użytkowników,
- 17) wewnętrznej sieci telekomunikacyjnej — rozumie się przez to sieć telekomunikacyjną nie służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 18) usługach telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym — rozumie się przez to usługi telekomunikacyjne polegające na zapewnianiu przekazu telefonicznego i telegraficznego w sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 19) międzynarodowej usłudze telekomunikacyjnej — rozumie się przez to zapewnianie przekazu informacji międzynarodowej sieci telekomunikacyjnej,
- 20) operatorze — rozumie się przez to podmiot uprawniony do świadczenia usług telekomunikacyjnych na mocy ustawy lub koncesji lub działający na podstawie zezwolenia,
- 21) sieciach i urządzeniach radiokomunikacyjnych — rozumie się przez to sieci i urządzenia telekomunikacyjne służące do przesyłania, nadawania i odbioru wszelkiego rodzaju informacji za pomocą fal radiowych,
- 22) satelitarnych sieciach telekomunikacyjnych — rozumie się przez to sieci telekomunikacyjne wykorzystujące urządzenia telekomunikacyjne umieszczone na sztucznych satelitach Ziemi,
- 23) gospodarowaniu widmem częstotliwości fal radiowych — rozumie się przez to prowadzenie działań technicznych, administracyjno-ekonomicznych oraz inspekcyjno-kontrolnych, których celem jest racjonalizacja wykorzystania tego widma dla potrzeb świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz dla zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 24) służbie radiowej — rozumie się przez to dokonywane za pomocą fal radiowych nadawanie, transmisję, odbiór informacji służących wypełnieniu zadania lub zadań, określonych dla danej służby w międzynarodowym prawie telekomunikacyjnym, którego sygnatariuszem jest Rzeczpospolita Polska,
- 25) kompatybilności elektromagnetycznej — rozumie się przez to zdolność urządzenia do zadowalające-

go działania w środowisku elektromagnetycznym bez szkodliwego wytwarzania zakłóceń elektromagnetycznych, które utrudniałyby lub uniemożliwiały działanie innych urządzeń istniejących w tym środowisku.

2. Minister Łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić inne usługi telekomunikacyjne jako usługi o charakterze powszechnym.

Art. 3.²⁾ 1. Działalność gospodarczą w dziedzinie poczty wykonują:

- 1) państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej „Poczta Polska”, zwane dalej „Pocztą Polską”, a w zakresie usług kurierskich po otrzymaniu koncesji,
- 2) podmioty, które uzyskały koncesję — w zakresie objętym koncesją,
- 3) podmioty, które uzyskały wpis do ewidencji działalności gospodarczej lub do rejestru sądowego — w zakresie określonym ustawą.

2. Koncesję, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wydaje, odmawia wydania, ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności oraz cofa Minister Łączności, stosując odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1 i 3—6, art. 14a, art. 15, art. 17 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz pkt 7 i 8, ust. 3 pkt 1, art. 18 pkt 1, 2, 5 i 6, art. 19 ust. 1 pkt 1 i 4, ust. 3, ust. 5 i 6 oraz art. 20a.

3. Wykonywanie pocztowych usług o charakterze powszechnym, polegających na przyjmowaniu, przewozie i doręczaniu w obrocie krajowym i zagranicznym przesyłek listowych — z wyjątkiem druków bezadresowych i ankiet — o masie do 2000 g, listów wartościowych o masie do 2000 g, paczek pocztowych oraz nadawaniu i doręczaniu przekazów pocztowych — należy wyłącznie do Poczty Polskiej.

4. Nie wymaga koncesji przyjmowanie, przewóz i doręczanie druków bezadresowych i ankiet.

5. Usługi polegające na przewozie paczek, nie będących paczkami pocztowymi w rozumieniu ustawy, świadczone są na podstawie odrębnych przepisów.

6. Paczki, o których mowa w ust. 5, nie mogą zawierać korespondencji pisemnej.

7. Poczta Polska oraz podmioty, które uzyskały koncesję, są zobowiązane do wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Obowiązek ten może być nałożony przez Ministra Łączności także na podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 4.³⁾ 1. Działalność w dziedzinie telekomunikacji wykonują:

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

1) Telekomunikacja Polska — Spółka Akcyjna,

2) jednostki organizacyjne podległe Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych — w zakresie własnych potrzeb zaspokajanych za pomocą własnych sieci telekomunikacyjnych,

3) jednostka organizacyjna podległa Ministrowi Spraw Zagranicznych — w zakresie potrzeb polskiej służby dyplomatyczno-konsularnej zaspokajanych za pomocą radiowej sieci telekomunikacyjnej,

4) jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych — w zakresie łączności rządowej, w porozumieniu z Ministrem Łączności,

5) podmioty, które otrzymały koncesję lub zezwolenie — w zakresie objętym koncesją lub zezwoleniem.

2. Telekomunikacja Polska — Spółka Akcyjna oraz podmioty, które uzyskały koncesję, są zobowiązane do wykonywania zadań na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Obowiązek ten może być nałożony przez Ministra Łączności także na podmioty, które uzyskały zezwolenie.

Art. 5. (skreślony⁴⁾)

Art. 6.⁵⁾ Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną o charakterze powszechnym zapewni osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonych usług co najmniej w zakresie określonym przez Ministra Łączności w drodze rozporządzenia.

Rozdział 2

Zasady prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji, koordynacja i kontrola tej działalności oraz kontrola działalności w dziedzinie poczty⁶⁾

Art. 7.⁷⁾ 1. Urządzenia telekomunikacyjne przeznaczone do pracy w sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego lub do współpracy z tymi sieciami oraz wszystkie urządzenia radiokomunikacyjne nadawcze i nadawczo-odbiorcze mogą być zakładane i używane tylko po uzyskaniu świadectwa homologacji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, wykaz urządzeń, których zakładanie i używanie nie wymaga świadectwa homologacji.

Art. 7a.⁸⁾ 1. Świadectwo homologacji wydaje na podstawie opinii Minister Łączności lub upoważniony przez niego podległy mu organ, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanej osoby.

⁴⁾ Przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, dotyczy stwierdzenia, że urządzenie spełnia wymagania zawarte w obowiązujących przepisach prawnych oraz Polskich Normach wprowadzonych do obowiązkowego stosowania. Minister Łączności wyznacza podmioty uprawnione do wydawania opinii i prowadzi rejestr tych podmiotów. Za przeprowadzone badania i inne czynności związane z wystawianiem opinii podmioty te pobierają opłaty według ustalonego przez siebie i udostępnionego do wiadomości publicznej cennika.

3. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, warunki wydawania świadectw homologacji oraz zakres ich obowiązywania.

4. Minister Łączności może cofnąć świadectwo homologacji w razie zmiany parametrów technicznych urządzenia telekomunikacyjnego.

5. Minister Łączności lub upoważniony przez niego podległy mu organ może odmówić wydania świadectwa homologacji w przypadkach:

- 1) niespełnienia warunków wydawania świadectw homologacji określonych przepisami prawa,
- 2) negatywnej lub zawierającej zastrzeżenia opinii, o której mowa w ust. 1.

6. Świadectwo homologacji na typ urządzenia wydaje się producentowi urządzeń lub podmiotowi upoważnionemu przez producenta. Świadectwo homologacji może być wydane również użytkownikowi na określone egzemplarze urządzenia.

7. Urządzenia telekomunikacyjne nie objęte wykazem, o którym mowa w art. 7 ust. 2, będące przedmiotem obrotu handlowego, powinny być odpowiednio oznakowane. Sposób oznakowania określa Minister Łączności w drodze rozporządzenia.

8. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Spraw Zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji przepisów ust. 1—7 wobec jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.

Art. 8.⁹⁾ Minister Łączności może w drodze decyzji zezwolić na czasowe używanie urządzeń, o których mowa w art. 7 ust. 1, bez świadectwa homologacji:

- 1) na czas przygotowania i prowadzenia procedury homologacyjnej,
- 2) w celach eksperymentalnych,
- 3) w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 5 pkt 1,
- 4) wobec urządzeń będących w eksploatacji przed dniem 1 stycznia 1995 r.,
określając jednocześnie warunki tego używania.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 9. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, może określić:

- 1) systemy i standardy telekomunikacyjne, które mogą być zakładane i używane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń, linii i sieci telekomunikacyjnych zakładanych i używanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3)¹⁰⁾ wymagania w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej,
- 4)¹¹⁾ przeznaczenie zakresów częstotliwości dla poszczególnych służb radiowych oraz warunki ich wykorzystania,
- 5)¹¹⁾ rodzaje zezwoleń na używanie urządzeń radiokomunikacyjnych w służbach radiowych i zasady uznawania zezwoleń wydanych przez administrację łączności innych krajów.

Art. 10. 1.¹²⁾ Operator sieci telekomunikacyjnej jest zobowiązany uzgadniać z Ministrem Łączności plany budowy, przebudowy lub rozbudowy sieci telekomunikacyjnych.

2. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, zakres i tryb uzgodnień, o których mowa w ust. 1.

3.¹³⁾ Do wniosku o uzgodnienie planów operator jest zobowiązany dołączyć opinię, której zakres określi Minister Łączności. Minister Łączności wyznacza podmioty uprawnione do wydawania takich opinii i prowadzi ich rejestr.

4.¹³⁾ Za wystawienie opinii, o której mowa w ust. 3, podmiot wystawiający opinię pobiera należność według cen umownych.

Art. 11. 1. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określa zasady i warunki budowy linii telekomunikacyjnych wzdłuż dróg publicznych, w miejscowościach, wzdłuż kanałów i dróg wodnych oraz w pobliżu lotnisk, a także ustala warunki, jakim te linie powinny odpowiadać w razie skrzyżowania się lub zbliżania do torów kolejowych, dróg publicznych, dróg wodnych i kanałów, linii i urządzeń energetycznych oraz urządzeń służących do przesyłania płynów i gazów.

2. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określa warunki, jakim pod wzglę-

¹⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

dem zapobiegania zakłóceniom w pracy linii i urządzeń telekomunikacyjnych powinny odpowiadać linie energetyczne i linie trakcji elektrycznej oraz urządzenia do przesyłania płynów i gazów w razie skrzyżowania lub zbliżenia do linii i urządzeń telekomunikacyjnych.

Art. 12.¹⁴⁾ 1. Na zasadach określonych w art. 14—19 są wydawane:

- 1) koncesje na świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 2) zezwolenia na zakładanie i używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych,
- 3) zezwolenia na zakładanie i używanie urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych.

2. Koncesja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być wydana łącznie z zezwoleniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 13.¹⁵⁾ Minister Łączności może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) usługi telekomunikacyjne, których świadczenie nie wymaga koncesji,
- 2) rodzaje urządzeń radiokomunikacyjnych, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia lub przydziału częstotliwości,
- 3) rodzaje urządzeń oraz wewnętrznych i wydzielonych sieci telekomunikacyjnych, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia.

Art. 14.¹⁶⁾ 1. Wydanie, odmowa wydania, ograniczenie przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności oraz cofanie koncesji należy do Ministra Łączności i następuje w drodze decyzji.

2. Zezwolenia wydaje, odmawia wydania, ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności oraz cofa w drodze decyzji:

- 1) Minister Łączności,
- 2) Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna, zwana dalej „PAR”, w zakresie określonym przez Ministra Łączności.

3. Koncesje i zezwolenia są wydawane na pisemny wniosek wnioskodawcy, zawierający w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby,
- 2) określenie przedmiotu działalności,

3) określenie obszaru działania,

4) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności.

4. Minister Łączności może zobowiązać wnioskodawcę do przedstawienia w wyznaczonym terminie składu kapitałowego wnioskodawcy oraz dokumentów i informacji mogących uprawdopodobnić, że spełni on warunki, które będą określone w koncesji lub zezwoleniu oraz wynikające z odrębnych przepisów.

5. Wydanie koncesji może być uzależnione od złożenia zabezpieczenia majątkowego roszczeń osób trzecich do wnioskodawcy z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji czynności, o której mowa w ust. 5.

Art. 14a.¹⁷⁾ 1. Minister Łączności zarządza przeprowadzenie przetargu w celu wyboru podmiotu, któremu wyda koncesję, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.

2. Minister Łączności może odstąpić od przeprowadzenia przetargu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) po ogłoszeniu w prasie ukazującej się na obszarze, którego koncesja dotyczy, o możliwości jej uzyskania, przystąpienie do przetargu zgłosi mniej niż dwóch zainteresowanych, spełniających warunki otrzymania koncesji, a w przypadku gdy przetarg dotyczy większej liczby koncesji na świadczenie tej samej usługi na tym samym obszarze — nie więcej zainteresowanych niż wynosi liczba koncesji objętych przetargiem,
- 2) wniosek o wydanie koncesji obejmuje działalność prowadzoną uprzednio na podstawie innej koncesji, z wyjątkiem przypadku, gdy wniosek dotyczy rozszerzenia przedmiotu lub obszaru działalności,
- 3) świadczenie danej usługi na danym obszarze nie wymaga ograniczania liczby wydawanych koncesji.

3. W przypadku gdy po wybraniu podmiotu w drodze przetargu, o którym mowa w ust. 1, zajdą okoliczności, o których mowa w art. 18 pkt 1, 2, 5—7, lub podmiot ten nie spełnia warunków, o których mowa w art. 15 i 16, koncesja może być wydana kolejnemu podmiotowi spełniającemu warunki przetargu, a gdy kolejność podmiotów wyłonionych w wyniku przetargu nie została ustalona, przetarg uznaje się za nie rozstrzygnięty.

Art. 15.¹⁸⁾ Koncesje lub zezwolenia mogą być wydawane podmiotom, które na podstawie odrębnych przepisów mogą prowadzić działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 16.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 16.¹⁹⁾ 1. Nie można wydać koncesji na świadczenie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym.

2. Nie można wydać, z zastrzeżeniem ust. 3—5, podmiotowi zagranicznemu lub spółce z udziałem podmiotów zagranicznych:

- 1) koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych za pomocą:
 - a) nadawczych urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych dla równoczesnego i bezpośredniego odbioru tych programów, a także zezwolenia na zakładanie i używanie takich urządzeń,
 - b) sieci telekomunikacyjnych nie będących urządzeniami, o których mowa w lit. a), przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, a także zezwolenia na zakładanie i używanie takich sieci,
- 2) koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych w:
 - a) sieciach telefonicznych użytku publicznego pomiędzy różnymi strefami numeracyjnymi, określonymi w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
 - b) sieciach telefonii ruchomej typu komórkowego,
 - c) sieciach telekomunikacyjnych użytku publicznego, różnych od wymienionych w lit. a) i b), o zasięgach przekraczających geograficzny obszar jednej strefy numeracyjnej, określonej w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
 - d) wydzielonych sieciach telekomunikacyjnych o zasięgach przekraczających geograficzny obszar jednej strefy numeracyjnej, określonej w planie numeracji krajowej dla sieci telefonicznych użytku publicznego,
- 3) koncesji na świadczenie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych,
- 4) zezwolenia na zakładanie i używanie:
 - a) urządzeń radiokomunikacyjnych do realizacji łączności radiowej o zasięgu przekraczającym granice Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) międzynarodowych sieci telekomunikacyjnych,
 - c) sieci, o których mowa w pkt 2.

3. Przepisu ust. 2 pkt 1 lit. a) nie stosuje się, gdy udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33% oraz gdy umowa lub statut spółki przewidują:

wym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33% oraz gdy umowa lub statut spółki przewidują:

- 1) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce oraz
- 2) że w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotu zagranicznego i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 33%.

4. Przepisów ust. 2 pkt 1 lit. b), pkt 2 i 3 oraz pkt 4 lit. c) nie stosuje się, gdy udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 49% oraz gdy umowa lub statut spółki przewidują:

- 1) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce oraz
- 2) że w zgromadzeniu wspólników lub walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotu zagranicznego i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 49%.

5. Przepisu ust. 2 pkt 4 nie stosuje się do urządzeń wykorzystywanych w:

- 1) satelitarnych sieciach radiokomunikacyjnych w celu krótkookresowego prowadzenia transmisji o licznościowych o charakterze doświadczalnym, kulturalnym, religijnym, politycznym, naukowym, sportowym i innym podobnym,
- 2) radiowej służbie amatorskiej prowadzonej zgodnie z przepisami i warunkami ustalonymi dla tego typu działalności przez międzynarodowe organizacje, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska,
- 3) sieciach radiokomunikacji ruchomej, których rodzaj i zakres usług w nich świadczonych określi Minister Łączności w drodze rozporządzenia.

Art. 17.²⁰⁾ 1. W koncesji lub zezwoleniu określa się:

- 1) osobę upoważnioną i jej siedzibę,
- 2) przedmiot, zakres oraz obszar wykonywanej działalności,
- 3) datę rozpoczęcia działalności,
- 4) czas trwania koncesji lub zezwolenia.

2. W koncesji i zezwoleniu mogą być ponadto określone:

- 1) warunki wykonywania działalności, dotyczące w szczególności:

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 1.

- a) formy świadczenia usług,
 - b) wymagań technicznych dotyczących urządzeń telekomunikacyjnych,
 - c) rodzaju i rozmiaru sieci telekomunikacyjnej,
- 2) założenia i warunki współpracy z sieciami telekomunikacyjnymi użytku publicznego,
 - 3) podstawowe parametry techniczne,
 - 4) przyznane numeracje,
 - 5) przyznane częstotliwości i zakresy częstotliwości oraz techniczne warunki ich wykorzystania,
 - 6) sygnały identyfikacyjne, znaki wywoławcze,
 - 7) sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 20 ust. 1 i w art. 20a ust. 1,
 - 8) zasady działania w przypadkach klęsk żywiołowych,
 - 9) skład kapitałowy osoby upoważnionej.

3. Sposób wykonywania obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa:

- 1) określa się w koncesji,
- 2) może być określony w zezwoleniu.

4. Obowiązki, o których mowa w art. 19a ust. 2 i 5, mogą być nałożone w koncesji lub zezwoleniu.

Art. 18.²¹⁾ Minister Łączności odmawia wydania koncesji lub zezwolenia, jeżeli:

- 1) wydanie koncesji lub zezwolenia zagrażałoby interesowi gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwu państwa albo bezpieczeństwu lub dobrom osobistym obywateli,
- 2) wydanie koncesji lub zezwolenia byłoby sprzeczne z umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
- 3) używanie urządzenia zakłócałoby pracę już działających urządzeń lub nie ma technicznych możliwości podłączenia do sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego sieci, linii lub urządzeń telekomunikacyjnych, które zamierza wykorzystywać wnioskodawca, lub gdy utworzenie takich sieci może spowodować niekorzystne skutki dla rozwoju danej usługi na określonym obszarze,
- 4) nie można przydzielić wnioskodawcom numeracji lub częstotliwości niezbędnych do wykonywania działalności w zakresie, o który ubiega się wnioskodawca,

- 5) wnioskodawcy lub podmiotowi, w stosunku do którego wnioskodawca jest podmiotem zależnym, w okresie pięciu lat przed złożeniem wniosku cofnięto koncesję lub zezwolenie na podstawie art. 19 ustawy,
- 6) wnioskodawca nie daje rękojmi należytego wykonywania działalności.
- 7) podmiot wyłoniony w drodze przetargu nie spełni warunków, o których mowa w art. 14 ust. 3—6,
- 8) wybór podmiotu, któremu zostanie wydana koncesja, nastąpi drogą przetargu,
- 9) w wyniku przetargu podmiot nie został wybrany jako ten, któremu zostanie wydana koncesja.

Art. 19.²²⁾ 1. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności cofa koncesję lub zezwolenie, jeżeli:

- 1) działalność objęta koncesją lub zezwoleniem jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą, warunkami określonymi w koncesji lub w zezwoleniu lub zagraża obronności lub bezpieczeństwu państwa,
- 2) podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie nie wykonuje decyzji wydanych w trybie art. 29 ust. 6 i art. 32 ust. 1 ustawy lub w sposób uporczywy uchyla się od uiszczania opłat przewidzianych w ustawie,
- 3) zmiany struktury kapitałowej podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie nastąpiły z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym (Dz. U. Nr 60, poz. 253, Nr 80, poz. 350 i Nr 111, poz. 480 oraz z 1993 r. Nr 136, poz. 646) lub przepisów art. 19a ust. 1, 2 i 5, o ile obowiązek, o którym mowa w tym artykule, został na ten podmiot nałożony w koncesji lub zezwoleniu,
- 4) podjęto decyzję o likwidacji podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie.

2. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności cofa koncesję albo ogranicza przedmiot, zakres lub obszar działalności, jeżeli w wyniku zmian struktury kapitałowej podmiotu zagranicznego lub spółki z udziałem podmiotów zagranicznych lub jej umowy, lub statutu, podmiot lub spółka nie spełnia wymagań określonych w art. 16 ust. 3 i 4.

3. Na zasadach określonych w ust. 5 i 6 Minister Łączności może cofnąć koncesję lub zezwolenie albo ograniczyć przedmiot, zakres lub obszar działalności, jeżeli:

- 1) podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie nie rozpoczął działalności w oznaczonym terminie,
- 2) nastąpiło przejęcie bezpośredniej lub pośredniej

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 1.

kontroli nad działalnością objętą koncesją lub zezwoleniem przez inną osobę,

3) ogłoszono upadłość podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie.

4. Przepis ust. 3 wobec podmiotów, które otrzymały koncesję lub zezwolenie na używanie urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Minister Łączności stosuje na wniosek lub w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

5. Decyzja o cofnięciu koncesji lub zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności następuje po uprzednim wezwaniu podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie do usunięcia przyczyn uzasadniających wydanie takiej decyzji, z wyłączeniem przypadków nie cierpiących zwłoki, w szczególności ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa, trwałego przerwania ciągłości świadczenia usług oraz w przypadkach przewidzianych w ust. 1 pkt 4.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 5, określa w szczególności warunki zachowania ciągłości świadczenia usług.

Art. 19a.²³⁾ 1. Osoba zamierzająca nabyć akcje lub prawa akcji podmiotu posiadającego koncesję lub zezwolenie jest zobowiązana, o ile podmiot tego dotyczy obowiązek, o którym mowa w ust. 2:

- 1) uzyskać za pośrednictwem podmiotu, którego akcje zamierza nabyć, zgodę Ministra Łączności na przeniesienie tych akcji lub praw z tych akcji, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowią będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad: 10%, 25%, 33%, 50% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy,
- 2) powiadomić o fakcie nabycia akcji lub praw z akcji podmiot, którego akcje nabyła, jeżeli akcje te wraz z akcjami będącymi w jej dyspozycji stanowią będą pakiet uprawniający do wykonywania ponad 5% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy.

2. Podmiot posiadający koncesję lub zezwolenie jest zobowiązany, o ile obowiązek taki został na ten podmiot nałożony w koncesji lub zezwoleniu, niezwłocznie:

- 1) zgłaszać Ministrowi Łączności przypadki posiadania przez jednego akcjonariusza pakietu akcji dającego prawo do ponad 10% głosów podczas walnego zgromadzenia akcjonariuszy tego podmiotu,
- 2) wystąpić w imieniu osoby, o której mowa w ust. 1, do Ministra Łączności o wydanie zgody na nabycie akcji lub praw z akcji, a następnie przekazać rzoną decyzję wnioskodawcy.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, nie może być wydana, jeżeli wskutek jej wydania zajdą przesłanki, o których mowa w art. 18 i 19, uzasadniające odmowę wydania koncesji lub zezwolenia, cofnięcie koncesji lub zezwolenia lub ograniczenie przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności, określonych w koncesji lub zezwoleniu.

4. Nabycie lub posiadanie akcji przez podmiot zależny uważa się za nabycie lub posiadanie przez podmiot dominujący w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239, Nr 71, poz. 313 i Nr 121, poz. 591).

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do nabywania udziałów lub praw z udziałów w podmiotach, posiadających koncesję lub zezwolenia, nie mających formy spółki akcyjnej.

6. Przepisy ust. 1—5 nie naruszają przepisów ustawy, o której mowa w ust. 4, oraz ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1995 r. Nr 80, poz. 405).

Art. 20. 1. Podmioty, które uzyskały zezwolenie, uiszczają za używanie linii, urządzeń lub sieci telekomunikacyjnej roczne opłaty, a w razie opóźnienia w ich uiszczaniu — płacą odsetki ustawowe.

2.²⁴⁾ Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, a także zakres zwolnień od tych opłat.

3.²⁴⁾ Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez Państwową Inspekcję Telekomunikacyjną i Poczтовую, zwaną dalej „PITiP,” oraz Państwową Agencję Radiokomunikacyjną odpowiednio do zakresu ich działania. Opłaty te stanowią dochód Skarbu Państwa.

4.²⁴⁾ Do opłat pobieranych przez PITiP i PAR stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 20a.²⁵⁾ 1. Za udostępnienie dokumentacji przetargu, o którym mowa w art. 14a ust. 1, oraz za udzielenie koncesji pobiera się opłaty. Opłatę za udostępnienie dokumentacji uiszcza się jednorazowo, a opłatę za udzielenie koncesji — jednorazowo lub ratalnie.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określa, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zakresu działalności objętej koncesją.

²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 21 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez organ wydający koncesję. Opłaty te stanowią dochód Skarbu Państwa.

4. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 21.²⁶⁾ 1. Minister Łączności ustala dla sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego plany numeracji krajowej.

2. Minister Łączności przydziela numerację operatorom sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego w drodze decyzji.

3. W uzasadnionych przypadkach Minister Łączności może przydzielić numerację operatorom innych sieci telekomunikacyjnych.

4. Do przydziału numeracji stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1 i 3, art. 15, art. 16 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i 3, ust. 4, art. 17 ust. 1, ust. 2 pkt 4, art. 18, art. 19 ust. 1—3 oraz 5 i 6.

5. Przydział numeracji może być poprzedzony przetargiem. Przetarg zarządza Minister Łączności, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.

Art. 22.²⁷⁾ 1. Minister Łączności określa politykę gospodarowania widmem częstotliwości fal radiowych w kraju z uwzględnieniem potrzeb wynikających z zapewnienia bezpieczeństwa i obronności państwa.

2. Minister Łączności powołuje Radę do Spraw Wykorzystania Częstotliwości, będącą opiniotwórczo-inicjującym ciałem doradczym Ministra Łączności w sprawach gospodarowania widmem częstotliwości fal radiowych, złożoną z osób reprezentujących zainteresowanych ministrów oraz Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

3. Minister Łączności ustala skład i nadaje statut Radzie do Spraw Wykorzystania Częstotliwości.

4. Minister Łączności wypełnia postanowienia ust. 1 po zasięgnięciu opinii Rady do Spraw Wykorzystania Częstotliwości.

Art. 23.²⁸⁾ 1. Używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych wymaga uzyskania przydziału częstotliwości lub zakresu częstotliwości, a także — w przypadkach określonych przepisami w dziedzinie telekomunikacji — sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego.

2. Do przydziału częstotliwości stosuje się, z zastrzeżeniem art. 24 i 25, odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2—4, art. 15, art. 16 ust. 1, ust. 2 pkt 2—4, ust. 3—5 oraz art. 17—19.

3. Do przydziału sygnałów identyfikacyjnych i znaków wywoławczych stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 5, odpowiednio przepisy art. 14 ust. 2 i 3, art. 15, art. 16 ust. 1, ust. 2 pkt 2—4, ust. 3—5, art. 17 ust. 1, ust. 2 pkt 6, art. 18 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz art. 19 ust. 1 pkt 1 i 4 i ust. 3—5.

4. Przydział częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych może być poprzedzony przetargiem. Przetarg zarządza Minister Łączności, określając jednocześnie tryb i warunki przeprowadzenia przetargu.

5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które przepisy te wykonują we własnym zakresie.

6. Niezależnie od przyczyn określonych w art. 18 można odmówić przydzielenia częstotliwości lub zakresów częstotliwości w przypadku:

- 1) braku wolnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości na obszarze, na którym zamierza działać wnioskodawca,
- 2) braku możliwości zapewnienia ochrony wolnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości przed zakłóceniami.

Art. 24.²⁹⁾ Przydział częstotliwości przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych lub telewizyjnych do powszechnego odbioru następuje na podstawie przepisów o radiofonii i telewizji.

Art. 25.³⁰⁾ Minister Łączności w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Spraw Zagranicznych ustala politykę przydziałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości dla jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.

Art. 26.³¹⁾ 1. Podmioty, które uzyskały przydział częstotliwości lub zakresu częstotliwości, uiszczają roczne opłaty za ich używanie, a w razie opóźnienia w uiszczeniu tych opłat — płacą odsetki ustawowe.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 24 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 25 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 26 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), która w tym zakresie weszła w życie z dniem 1 marca 1993 r.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 27 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 28 ustawy wymienionej w przypisie 1.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane i stanowią przychód PAR.

4. Do opłat pobieranych przez PITiP i PAR stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 27.³²⁾ 1. Minister Łączności w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określa, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i tryb wydawania świadectw uprawniających do obsługi urządzeń radio-telekomunikacyjnych w radiowej służbie lotniczej, w radiowej służbie morskiej i żeglugi śródlądowej, a także w radiowej służbie amatorskiej oraz wysokość opłat za te świadectwa.

2. Egzaminy osób ubiegających się o wydanie określonego rodzaju świadectwa przeprowadza PAR.

3. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za egzaminy. Opłaty za przeprowadzony egzamin stanowią przychód PAR.

Art. 28. 1. Sieci, linie i urządzenia telekomunikacyjne zakładane i używane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są ewidencjonowane.

2.³³⁾ Operatorzy dostarczają zbiorczych danych potrzebnych do ewidencji.

3. Minister Łączności określa zakres i sposób prowadzenia ewidencji oraz organy właściwe w tych sprawach.

4.³⁴⁾ Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.

Art. 29.³⁵⁾ 1. Organy Ministra Łączności wykonują kontrolę urządzeń i sieci telekomunikacyjnych w celu:

- 1) wykrywania działalności prowadzonej bez wymaganej koncesji lub w sposób niezgodny z warunkami podanymi w koncesji,
- 2) określenia jakości funkcjonowania urządzeń i sieci telekomunikacyjnych oraz zgodności ich pracy z obowiązującymi przepisami,
- 3) wykrywania i lokalizacji urządzeń i sieci telekomunikacyjnych:
 - a) używanych bez zezwolenia lub w sposób niezgodny z warunkami podanymi w zezwoleniu,

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 29 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 30 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 31 ustawy wymienionej w przypisie 1.

b) powodujących zakłócenia w pracy innych urządzeń telekomunikacyjnych,

4) kontroli oznakowania urządzeń telekomunikacyjnych oraz posiadania przez nie świadectwa homologacji,

5) kontroli przestrzegania wykorzystania przydzielonych częstotliwości, znaków wywoławczych oraz sygnałów identyfikacyjnych.

2. Państwowa Inspekcja Telekomunikacyjna i Poczta wykonuje również kontrolę działalności w dziedzinie poczty:

- 1) w zakresie świadczenia usług przez Poczta Polską,
- 2) w zakresie naruszania przez inne podmioty uprawnień zastrzeżonych dla Poczty Polskiej,
- 3) wykonywanej na podstawie koncesji,
- 4) podlegającej wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej lub wpisowi do rejestru sądowego.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 2, jest wykonywana w trybie określonym przepisami o prowadzeniu działalności gospodarczej, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

4. Pracownikom organów kontroli przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń kontrolowanej jednostki oraz obiektów i nieruchomości, na których znajdują się bądź są zakładane urządzenia i sieci telekomunikacyjne albo wykonywana jest działalność w dziedzinie poczty,
- 2) przeprowadzania oględzin przesyłek pocztowych, urządzeń i sieci telekomunikacyjnych oraz dokonywania badań i pomiarów, z zachowaniem tajemnicy przekazu informacji.

5. Kierownicy kontrolowanych jednostek oraz kontrolowane osoby fizyczne są zobowiązani zapewnić warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli oraz udostępnić pracownikom kontroli materiały i dokumenty niezbędne do kontroli, a także udzielić potrzebnych informacji.

6. W razie stwierdzenia, że:

- 1) stan rzeczowy lub techniczny albo praca urządzeń telekomunikacyjnych:
 - a) są niezgodne z obowiązującymi przepisami w dziedzinie telekomunikacji lub warunkami koncesji, zezwolenia lub przydziału częstotliwości, zakresów częstotliwości, sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego,
 - b) powodują zakłócenia w działaniu innych urządzeń telekomunikacyjnych,

2) naruszono obowiązujące przepisy w dziedzinie poczty lub telekomunikacji,

3) naruszono warunki ustalone w koncesji, w zezwoleniu lub przydziale częstotliwości, zakresów częstotliwości, sygnału identyfikacyjnego lub znaku wywoławczego,

organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w której określa zakres naruszeń i termin usunięcia nieprawidłowości.

7. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiokomunikacyjnego bez wymaganego zezwolenia lub bez świadectwa homologacji, PAR wydaje decyzję nakazującą w trybie natychmiastowym wstrzymanie używania urządzeń oraz zabezpiecza urządzenia przed dalszym używaniem w miejscu instalacji bądź je deponuje.

8. Organ przeprowadzający kontrolę jest organem egzekucyjnym w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

9. Organ przeprowadzający kontrolę jest zobowiązany sporządzić protokół przeprowadzonej kontroli, podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę oraz kierownika kontrolowanej jednostki lub kontrolowaną osobę fizyczną.

10. Przepisów ust. 1—9 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.

Art. 30.³⁶⁾ 1. Organami Ministra Łączności powoływanymi do kontroli, o której mowa w art. 29, są: Państwowa Inspekcja Telekomunikacyjna i Poczтовая, powołana do kontroli przewodowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, a także działalności w dziedzinie poczty, oraz Państwowa Agencja Radiokomunikacyjna, powołana w szczególności do kontroli sieci, linii i urządzeń radiokomunikacyjnych oraz kontroli wykorzystania częstotliwości.

2. Minister Łączności może zlecić PITiP i PAR wykonanie innych czynności i zadań z zakresu administracji państwowej.

3. Minister Łączności sprawuje nadzór nad PITiP i PAR.

Art. 31. 1. Niezależnie od zadań przewidzianych w art. 29, PAR jest powołany także do:

1) tworzenia warunków rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych poprzez zapewnienie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych przydziałów częstotliwości oraz zapewnienie dostępu do określonych pozycji na orbitach geostacjonarnych, satelitów geostacjonarnych, a także dokonywanie wymaganej koordynacji międzynarodowej w tym zakresie,

2) rejestracji i analizy zgłaszanych potrzeb użytkowników krajowych w zakresie widma częstotliwości radiowych oraz planowania i koordynacji wykorzystania tego widma,

3) prowadzenia niezbędnej działalności technicznej w dziedzinie kontroli i zwalczania szkodliwych zakłóceń radioelektrycznych powodujących pogorszenie efektywności wykorzystania widma częstotliwości,

4)³⁷⁾ wydawania, odmowy wydania, ograniczania przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności oraz cofania, w zakresie określonym przez Ministra Łączności:

a) zezwoleń, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2,

b) przydziałów częstotliwości i zakresów częstotliwości,

c) znaków wywoławczych i sygnałów identyfikacyjnych,

5)³⁷⁾ wydawania świadectw, o których mowa w art. 27, a także prowadzenia egzaminów uprawniających do wydawania tych świadectw.

2.³⁸⁾ W sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 4, Minister Łączności jest organem odwoławczym w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Minister Łączności może zlecić PAR wykonywanie innych czynności i zadań z zakresu łączności radiowej.

Art. 32.³⁹⁾ 1. W razie stwierdzenia, że maszyny i urządzenia techniczne wytwarzające pole elektromagnetyczne wielkiej częstotliwości powodują zakłócenia pracy urządzeń telekomunikacyjnych, PAR wydaje decyzję nakazującą usunięcie nieprawidłowości w określonym terminie.

2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, PAR może w szczególności nakazać wstrzymanie używania urządzeń i maszyn, nakazać zmiany w sposobie ich używania oraz zobowiązać do usunięcia stwierdzonych zakłóceń, uszkodzeń lub usterek.

3. Właściwy organ PAR wydający decyzję, o której mowa w ust. 1, jest organem egzekucyjnym w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

4. Maszyny i urządzenia techniczne, o których mowa w ust. 1, mogą być deponowane przez PAR w celu

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 32 ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 33 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 33 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 34 ustawy wymienionej w przypisie 1.

przeprowadzenia badań technicznych, pozwalających na określenie przyczyn zakłóceń i sposobu ich usunięcia. PAR może uzależnić wydanie zdeponowanych maszyn i urządzeń od zgody ich użytkownika na usunięcie, na koszt użytkownika, stwierdzonych nieprawidłowości w ich pracy.

5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2—4, które zadania określone w tych przepisach wykonują we własnym zakresie.

6. Sposób realizacji przepisów ust. 1—4 oraz art. 29 ust. 1—9 wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej określi Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 33.⁴⁰⁾ Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, strukturę organizacyjną i szczegółowy zakres działania PITiP.

Art. 34.⁴¹⁾ Do pracowników Państwowej Inspekcji Telekomunikacyjnej i Pocztowej oraz Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451 oraz z 1994 r. Nr 136, poz. 704).

Art. 35. 1. PAR jest zakładem budżetowym, który tworzą:

- 1) Zarząd Krajowy z siedzibą w Warszawie, na którego czele stoi Prezes,
- 2) zarządy okręgowe, na których czele stoją dyrektorzy okręgowi.

2. Prezesa Zarządu Krajowego powołuje i odwołuje Minister Łączności.

3. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, ustala statut PAR, w którym określa szczegółowy zakres działania i strukturę organizacyjną PAR, powołuje zarządy okręgowe oraz wyznacza ich siedziby i obszar działania.

Art. 36.⁴²⁾ 1. Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego.

2. Podmiot świadczący usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym określa zakres i warunki wykonywania tych usług w regulaminie podanym do publicznej wiadomości.

3. Podmiot świadczący usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym nie może nikomu odmówić wykonania tych usług, gdy żądający wykonania usługi spełni warunki określone w regulaminie, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku braku możliwości technicznych do wykonania usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym, podmiot świadczący te usługi uzgadnia z żądającym sposób wykonania żądanych usług, w szczególności określa możliwy termin ich wykonania.

5. Nie stanowi odmowy, o której mowa w ust. 3, cesja abonentów między operatorami, o ile zostanie zachowana ciągłość wykonywania tych usług, abonent nie poniesie dodatkowych kosztów związanych z cesją, a warunki wykonywania usług nie ulegną pogorszeniu.

Art. 37.⁴³⁾ Właściciele nieruchomości lub inne osoby mające tytuł prawny do władania nieruchomością mają obowiązek umożliwić:

- 1) operatorom sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego umieszczenie na nieruchomościach urządzeń i instalacji telekomunikacyjnych oraz tabliczek informacyjnych o urządzeniach — na warunkach określonych w umowie,
- 2) osobom, mającym tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub jej części, dostęp do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez operatorów sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego.

Art. 38.⁴⁴⁾ 1. Operator sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego nie może odmówić przyłączenia do swojej sieci innej sieci telekomunikacyjnej, o ile ta sieć została wybudowana zgodnie z przepisami.

2. Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki przyłączenia sieci telekomunikacyjnych do sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego oraz zasady rozliczeń między operatorami lub użytkownikami sieci.

3. Warunki współpracy między operatorami lub użytkownikami sieci telekomunikacyjnych obejmujące przyłączenie ich sieci oraz szczegółowe warunki rozliczeń są ustalane w drodze umów zawieranych pomiędzy tymi operatorami lub użytkownikami.

4. Minister Łączności, na wniosek jednej ze stron, ustala, w drodze decyzji, warunki współpracy i rozliczeń między operatorami lub użytkownikami sieci telekomunikacyjnych w przypadku, gdy jeden z nich jest operatorem sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego oraz gdy umowa, o której mowa w ust. 3, nie została zawarta w ciągu trzech miesięcy od daty wystąpienia o przyłączenie do sieci telekomunikacyjnej albo

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 35 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 36 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 37 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 38 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 39 ustawy wymienionej w przypisie 1.

gdy umowa zawarta w tym terminie nie określa warunków współpracy koniecznych do wykonywania koncesji.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, Minister Łączności wydaje po zasięgnięciu opinii Prezesa Urzędu Antymonopolowego.

Art. 39.⁴⁵⁾ 1. Opłaty za usługi telekomunikacyjne ustala operator, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Minister Łączności może wprowadzać opłaty maksymalne za usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym.

3. Wysokość opłat za wykonywanie międzynarodowych usług telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym ustalana jest w uzgodnieniu z Ministrem Łączności.

4. Od opłat zwolnione są:

- 1) rozmowy telefoniczne, radiotelefoniczne i telegramy, których treścią są wezwania o pomoc w razie klęski żywiołowej lub innego stanu wyższej konieczności, a w szczególności w wypadku: katastrofy, przymusowego lądowania statku powietrznego, zagrożenia życia lub mienia na morzu, pożaru, powodzi, nadzwyczajnego zagrożenia środowiska lub innej klęski spowodowanej żywiołowym zdarzeniem oraz zagrożenia bezpieczeństwa lub obronności państwa,
- 2) zawiadomienia o epidemii, masowych zatruciach pokarmowych, zaraźliwej chorobie zwierzęcej i pojawieniu się szkodników roślin, podlegających prawnemu obowiązkowi zgłaszania,
- 3) połączenia telefoniczne inicjowane przez osoby fizyczne do organów powołanych ustawowo dla niesienia pomocy.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 4, nie obejmują rozmów telefonicznych, radiotelefonicznych i telegramów organów administracji, powołanych do niesienia pomocy oraz zwalczania zaraźliwych chorób ludzi, zwierząt i roślin.

Art. 39a.⁴⁶⁾ Użytkowanie wyposażenia centralowego systemu alarmowania organów ustawowo powołanych do niesienia pomocy przez specjalnie wydzielone urządzenia o skróconej numeracji jest wolne od opłat.

Art. 40.⁴⁷⁾ 1. Operatorzy sieci telekomunikacyjnych użytku publicznego są zobowiązani do realizacji postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych oraz innych umów międzynarodowych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską, w zakresie za-

pewnienia środków łączności przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym, misjom specjalnym oraz przedstawicielstwom organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mających siedziby na terenie ich działania.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania w sprawach objętych niniejszym rozdziałem, dotyczące podmiotów, o których mowa w ust. 1, członków ich personelu, jak również innych osób zrównanych z nimi.

Art. 41. Potwierdzenie nadania telegramu wysłanego w jednostce organizacyjnej Telekomunikacji Polskiej S.A. ma moc dokumentu urzędowego.

Rozdział 3

Zasady wykonywania usług pocztowych

Art. 42.⁴⁸⁾ 1. Poczcie Polskiej przysługuje wyłączne prawo używania wyrazu „poczta” w nazwie podmiotu gospodarczego.

2. Ilekroć w ustawie lub przepisach odrębnych używa się dla określenia podmiotu gospodarczego wyrazu „poczta”, rozumie się przez to Poczta Polska.

Art. 42a.⁴⁹⁾ W przypadku gdy wymagają tego względy ciągłości i dostępności usług, Poczta Polska może świadczyć usługi pocztowe za pośrednictwem agencji, działających na podstawie Kodeksu cywilnego.

Art. 43. 1.⁵⁰⁾ Wysokość i formy opłat za usługi pocztowe Poczty Polskiej ustala Dyrektor Poczty Polskiej.

2. Rada Ministrów może wprowadzać opłaty maksymalne za usługi pocztowe o charakterze powszechnym oraz za przewóz ładunków pocztowych wykonywany na podstawie art. 54.

3. Od opłat są zwolnione paczki z drukami lub innymi nośnikami informacji dla ociemniałych.

4.⁵¹⁾ Wysokość opłat za wykonywanie międzynarodowych usług pocztowych o charakterze powszechnym jest ustalana w uzgodnieniu z Ministrem Łączności.

Art. 44. 1. Znaczki pocztowe są urzędowymi znakami wartościowymi i służą do uiszczania opłat za usługi pocztowe, określone przez Dyrektora Poczty Polskiej.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 40 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 41 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 42 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 43 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁴⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 44 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 45 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 45 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

2.⁵²⁾ Poczcie Polskiej przysługuje wyłączne prawo emisji, wprowadzania do obiegu i wycofywania z obiegu znaczków pocztowych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4. Dyrektor Poczty Polskiej może wycofać znaczki pocztowe wprowadzone do obiegu przed dniem wejścia w życie ustawy.

3. Minister Łączności ustala roczny plan emisji znaczków pocztowych, zawierający określenie liczby znaczków, kolejności ich wprowadzania do obiegu oraz tematyki i wzorów.

4. Minister Łączności może określać formy wydawnicze znaczków oraz ich nakłady.

5. Minister Łączności może ustalać dopłaty do znaczków pocztowych, emitowanych w formach wydawniczych, o których mowa w ust. 4, z przeznaczeniem wpływów na cele społeczne.

6.⁵³⁾ Poczcie Polskiej przysługuje prawo handlu walorami filatelistycznymi.

Art. 45. Potwierdzenia nadania przesyłek pocztowych i telegramów, wpłat sum pieniężnych na przekaźniki pocztowe oraz wpłat sum pieniężnych dokonanych w jednostkach organizacyjnych Poczty Polskiej na bankowe konta czekowe i oszczędnościowe mają moc dokumentów urzędowych.

Art. 46. Przesyłek pocztowych nie można ze skutkiem prawnym obciążać zastawem ani zająć, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

Art. 47. 1. Poczcie Polskiej przysługuje ustawowe prawo zastawu na przesyłkach pocztowych w celu zabezpieczenia należności z tytułu opłat pocztowych i celnych oraz innych wydatków Poczty Polskiej obciążających te przesyłki.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli adresatem przesyłki pocztowej jest organ władzy lub administracji państwowej albo organ samorządu terytorialnego.

3.⁵⁴⁾ Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, sposób wykonywania ustawowego prawa zastawu na przesyłkach pocztowych.

Art. 48. 1. Poczcie Polskiej przysługuje prawo otwierania niedoręczalnych listów w celu ustalenia osoby adresata lub nadawcy.

2. Minister Łączności określa, w drodze rozporządzenia, tryb otwierania niedoręczalnych listów oraz sposób postępowania z nimi.

Art. 49. Pracownikom Poczty Polskiej przysługuje ochrona prawna przewidziana w przepisach prawa karnego dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 50. Powództwo przeciwko Poczcie Polskiej wytacza się przed sądem pierwszej instancji, w którego okręgu ma siedzibę jednostka organizacyjna podległa bezpośrednio Dyrektorowi Poczty Polskiej, z której działalnością wiążą się dochodzone roszczenia.

Art. 51. Jednostki organizacyjne Poczty Polskiej mają prawo używania oznak z godłem Rzeczypospolitej Polskiej oraz pieczęci urzędowej z wizerunkiem orła, ustalonym dla godła, i napisem w otoku.

Art. 52. Poczta Polska nie może nikomu odmówić wykonania usług pocztowych o charakterze powszechnym, chyba że żądający wykonania usługi nie spełnił warunków ustalonych przez Ministra Łączności.

Art. 53. Środki transportowe służące do przewozu ładunku pocztowego, budynki, pomieszczenia i inne nieruchomości użytkowane przez Poczta Polską nie mogą być zajmowane do innych celów, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 54. 1. Przedsiębiorstwa przewozowe wykonujące publiczny regularny transport lądowy, lotniczy, morski lub śródlądowy są obowiązane przewozić, na zasadach odpłatności, ładunek pocztowy w oddzielnych przedziałach lub schowkach oraz zapewnić Poczcie Polskiej na swoich stacjach i w swoich portach możliwość używania potrzebnych pomieszczeń i urządzeń, a także wolny dostęp dla pracowników Poczty Polskiej do miejsc załadunku i wyładunku.

2. Przewoźnicy wymienieni w ust. 1 są obowiązani w szczególności:

- 1) przewozić ładunek pocztowy pod dozorem pracowników własnych lub Poczty Polskiej na warunkach określanych w umowach zawieranych pomiędzy nimi a Poczta Polską,
- 2) wyznaczyć pracowników do pełnienia służby pocztowej w obrębie stacji lub portu,
- 3) ustalić rozkłady jazdy w porozumieniu z organami Poczty Polskiej i z uwzględnieniem potrzeb służby pocztowej,
- 4) zezwalać na bezpłatne zakładanie na/lub w środkach transportowych skrzynek pocztowych,
- 5) w stosunku do przedsiębiorstw transportu samochodowego — przewozić również ładunek pocztowy w wydzielonych lukach bagażowych w pojemnikach Poczty Polskiej dostosowanych do nośności i ładowności pojazdów oraz prowadzić specjalne przyczepy Poczty Polskiej, jeżeli pozwalają na to techniczne właściwości pojazdu.

3. Warunki użytkowania pomieszczeń i urządzeń przedsiębiorstw określonych w ust. 1, jak również prawa i obowiązki Poczty Polskiej oraz tych przedsię-

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 46 lit a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 46 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 47 ustawy wymienionej w przypisie 1.

biorstw określone są w umowach zawartych pomiędzy tymi przedsiębiorstwami a Poczta Polska.

4. Rada Ministrów określa zasady przewozu ładunków pocztowych kolejami.

5. Poczta Polska współdziała z właściwymi jednostkami w zakresie wykonywania przewozu przesyłek specjalnych resortu spraw wewnętrznych, na zasadach i warunkach uzgodnionych przez Ministra Łączności z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 55. Plany budowy, przebudowy lub rozbudowy urządzeń kolejowych, żeglugi morskiej, śródlądowej i powietrznej oraz urządzeń transportu drogowego powinny uwzględniać potrzeby przeladunku i przewozu przesyłek pocztowych i w tym zakresie wymagać uzgodnienia z Poczta Polską.

Art. 56. 1.⁵⁵⁾ Poczcie Polskiej przysługuje prawo bezpłatnego umieszczania na nieruchomościach skrzynek pocztowych, skrzynek do doręczania korespondencji i automatów do pocztowej obsługi klientów.

2.⁵⁶⁾ Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Budownictwa i Gospodarki Przestrzennej określa, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać skrzynki do doręczania korespondencji, oraz zasady zakładania i użytkowania tych skrzynek.

Rozdział 4

Odpowiedzialność podmiotów świadczących usługi pocztowe i telekomunikacyjne za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie

Art. 57. 1. Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną o charakterze powszechnym odpowiada za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie jedynie w zakresie określonym w ustawie.

2. Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną nie mającą charakteru powszechnego odpowiada za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego.

3. Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną w obrocie zagranicznym odpowiada za jej niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach określonych w umowach międzynarodowych.

Art. 58. 1. Podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną o charakterze powszechnym ponosi odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie nastąpiło wskutek siły wyższej, niezachowania przez nadawcę lub adresata przepisów

lub regulaminów obowiązujących przy korzystaniu z danej usługi albo z winy zleceniodawcy.

2. W razie przyjęcia przesyłki przez odbiorcę bez zastrzeżeń, wszelkie roszczenia przeciwko Poczcie Polskiej wygasają. Nie dotyczy to jednak roszczeń z tytułu opóźnionego doręczenia przesyłki nadanej jako ekspresowa, jak również roszczeń z tytułu niewidocznych uszkodzeń przesyłki, jeżeli odbiorca w ciągu tygodnia od chwili przyjęcia przesyłki zawiadomił o nich Poczta Polską.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, gdy szkoda wynikła z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa Poczty Polskiej.

Art. 59. Jeżeli szkoda jest następstwem czynu niedozwolonego, podmiot świadczący usługę pocztową lub telekomunikacyjną ponosi odpowiedzialność na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 60. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) warunki korzystania z usług pocztowych o charakterze powszechnym,
- 2) świadczenia dodatkowe do tych usług i warunki ich wykonywania,
- 3) terminy, po których upływie doręczenie telegramu, przesyłki nadanej jako ekspresowa lub przekazu pocztowego uważa się za opóźnione,
- 4) wypadki, w których telegram lub przekaz pocztowy uważa się za nie doręczone.

Art. 61. 1. Odszkodowanie za utratę poleconej przesyłki listowej, bez względu na jej zawartość, ustala się w wysokości pięćdziesięciokrotnej opłaty za traktowanie przesyłki jako poleconej.

2. Odszkodowanie za uszkodzenie poleconej przesyłki listowej zawierającej dokumenty lub książki ustala się w wysokości rzeczywiście poniesionej szkody, przy czym odszkodowanie to nie może przewyższać kwoty należnej w razie utraty takiej przesyłki.

Art. 62. 1. Odszkodowanie za utratę listu wartościowego lub paczki z podaną wartością wypłaca się w wysokości kwoty zadeklarowanej przez nadawcę.

2. Odszkodowanie za ubytek lub uszkodzenie listu wartościowego albo paczki z podaną wartością ustala się w wysokości zwykłej wartości rzeczy, których ubytek lub uszkodzenie stwierdzono, przy czym odszkodowanie to nie może przewyższyć kwoty zadeklarowanej przez nadawcę.

Art. 63. 1. Odszkodowanie za utratę, ubytek lub uszkodzenie paczki bez podanej wartości ustala się w wysokości zwykłej wartości utraconych lub uszkodzonych rzeczy.

2. Odszkodowanie za zawartość paczki ekspresowej przeznaczonej dla odbiorcy zamieszkałego w miej-

⁵⁵⁾ Według numeracji ustalonej przez art. 1 pkt 48 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 48 ustawy wymienionej w przypisie 1.

scowym obszarze pocztowym, zepsutą wskutek opóźnionego jej doręczenia, ustala się w wysokości zwykłej wartości rzeczy, które uległy zepsuciu.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 i 2 odszkodowanie nie może przewyższać piętnastokrotności najniższej opłaty za przewóz paczki jednokilogramowej, pomnożonej przez wagę danej paczki podaną w kilogramach, przy czym część kilograma liczy się za cały.

Art. 64. Odszkodowanie za opóźnione doręczenie przesyłki nadanej jako ekspresowa ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za traktowanie przesyłki jako ekspresowej.

Art. 65. 1. Odszkodowanie w razie niedoręczenia przekazu pocztowego ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za nadanie tego przekazu.

2. Odszkodowanie za opóźnione doręczenie telegraficznego lub ekspresowego przekazu pocztowego ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za traktowanie przekazu jako ekspresowego.

Art. 66. 1. Odszkodowanie za niedoręczenie telegramu stanowi kwotę pięciokrotnej opłaty za nadanie tego telegramu.

2. Odszkodowanie za zniekształcenie treści telegramu lub korespondencji umieszczonej w telegraficznym przekazie pocztowym w stopniu takim, że treść ta stała się niezrozumiała lub zmieniony został jej sens, ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za nadanie tego telegramu.

3. Odszkodowanie za opóźnione doręczenie telegramu ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za nadanie tego telegramu.

Art. 67. Odszkodowanie za niewykonanie lub nienależyte wykonanie świadczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 pkt 2 jako dodatkowe ustala się w wysokości pięciokrotnej opłaty za dane świadczenie dodatkowe.

Art. 68. 1. W razie niemożności korzystania przez okres dłuższy jednorazowo niż 3 dni z abonamentu telefonicznego lub telegraficznego, podmioty świadczące usługi o charakterze powszechnym ponoszą odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy o korzystanie z danego abonamentu.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 odszkodowanie ustala się w wysokości 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej za każdy dzień przerwy w korzystaniu z abonamentu.

Art. 69. Niezależnie od odszkodowania podmioty świadczące usługi o charakterze powszechnym zwracają w całości opłatę za nie wykonane świadczenie. Gdy usługę zrealizowano częściowo, zwrot dotyczy części opłaty nie znajdującej pokrycia w spełnionym świadczeniu. Podmioty te zwracają także, w wypadku niewykonania usługi, sumy pieniężne wpłacone na przekazy pocztowe.

Art. 70. 1. Prawo dochodzenia roszczeń wynikających z niniejszej ustawy przysługuje osobie fizycznej lub prawnej, która zawarła umowę o świadczenie usługi pocztowej lub telekomunikacyjnej o charakterze powszechnym.

2. W razie przyjęcia przesyłki pocztowej przez adresata, roszczenie o odszkodowanie określone w ust. 1 przysługuje adresatowi tej przesyłki.

3. Nadawca przesyłki pocztowej, przekazu pocztowego lub telegramu może zrzec się na rzecz adresata swego prawa dochodzenia roszczeń wynikających z niniejszej ustawy.

4. Adresat przesyłki pocztowej, któremu zgodnie z ust. 2 przysługuje prawo dochodzenia roszczenia o odszkodowanie, może zrzec się tego prawa na rzecz nadawcy.

5. Roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem 1 roku od dnia następnego po dniu zawarcia umowy o świadczenie usługi pocztowej lub telekomunikacyjnej o charakterze powszechnym.

Art. 71. 1. Prawo dochodzenia roszczeń w postępowaniu sądowym na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przysługuje po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Reklamację można zgłosić w każdej jednostce organizacyjnej podmiotu wykonującego tę usługę.

3.⁵⁷⁾ Drogę postępowania reklamacyjnego uważa się za wyczerpaną, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia reklamacji.

4.⁵⁷⁾ Bieg przedawnienia zawiesza się na okres od dnia wniesienia reklamacji do dnia udzielenia odpowiedzi na reklamację i zwrócenia załączonych dokumentów, najwyżej jednak na okres przewidziany do załatwienia reklamacji.

5.⁵⁷⁾ W odniesieniu do usług o charakterze powszechnym, pocztowych i telekomunikacyjnych, Minister Łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja, oraz szczegółowy tryb postępowania reklamacyjnego.

Art. 72. Spory między Poczta Polską, podmiotami świadczącymi usługi telekomunikacyjne o charakterze powszechnym a osobami korzystającymi z tych usług rozstrzygają sądy powszechne.

Rozdział 5

Ogłaszanie zarządzeń

Art. 73. Zarządzenia wydane na podstawie ustawy, dotyczące realizacji praw i obowiązków obywateli,

⁵⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 49 ustawy wymienionej w przypisie 1.

podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 74. Zarządzenia wydane na podstawie ustawy, inne niż określone w art. 73, ogłasza się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Łączności.

Art. 75. Ogłoszenie zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” nie stanowi przeszkody w ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Łączności, jeżeli jest to uzasadnione względami usprawnienia organizacji pracy.

Rozdział 5a⁵⁸⁾

Przepisy karne

Art. 75a. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia zakłada bądź używa radiokomunikacyjne urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze albo bez wymaganego przydziału wykorzystuje częstotliwości lub zakres częstotliwości, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Sąd może orzec przepadek przedmiotów służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie były własnością sprawcy.

3. Sąd orzeka przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa określonego w ust. 1, chociażby nie były własnością sprawcy, jeśli ich użycie zagraża życiu lub zdrowiu ludzkiemu.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 76. 1. W terminie do dnia 31 grudnia 1991 r. Minister Łączności przekształca państwową jednostkę organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwaną dalej „PPTT”, w przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska oraz w Telekomunikację Polską — Spółkę Akcyjną.

2. Rada Ministrów określi tryb przekształcenia, o którym mowa w ust. 1.

3.⁵⁹⁾ Do przekształcenia w spółkę, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 pkt 3, art. 8 ust. 2 i 3, art. 9 ust. 4, art. 11, art. 12 ust. 1 i art. 44 ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 i z 1991 r. Nr 60, poz. 253); przy powstawaniu spółki nie stosuje się art. 312 i art. 313 Kodeksu handlowego.

4.⁵⁹⁾ Do spółki, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepis art. 16 ustawy wymienionej w ust. 3.

5.⁵⁹⁾ W spółce, o której mowa w ust. 1, Skarb Pań-

stwa zachowuje co najmniej 51% sumy głosów służących całemu kapitałowi.

Art. 77.⁶⁰⁾ 1. Minister Łączności jest organem założycielskim dla Poczty Polskiej oraz reprezentuje Skarb Państwa w Telekomunikacji Polskiej — Spółka Akcyjna.

2. O udostępnieniu akcji należących do Skarbu Państwa postanawia Minister Łączności w porozumieniu z Ministrem Przekształceń Własnościowych. Przed udostępnieniem akcji osobom trzecim Minister Łączności zarządza przeprowadzenie analizy ekonomiczno-finansowej i prawnej spółki, stosując odpowiednio art. 20 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

3. Zmiana statutu spółki wymaga zgody Ministra Łączności w porozumieniu z Ministrem Przekształceń Własnościowych.

Art. 78. Do zakończenia przekształcania PPTT, ilekroć w ustawie jest mowa o Poczcie Polskiej i Telekomunikacji Polskiej S.A., rozumie się przez to PPTT.

Art. 79. Poczta Polska może wykonywać, niezależnie od usług pocztowych, niektóre czynności bankowe wymienione w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, Nr 28, poz. 127 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 121, poz. 591 oraz z 1995 r. Nr 4, poz. 18) w zakresie i na warunkach określonych przez Ministra Łączności w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego i Ministrem Finansów.

Art. 80. 1.⁶¹⁾ Pracownicy PPTT, stosownie do przeprowadzonych przekształceń, stają się z mocy prawa odpowiednio pracownikami Poczty Polskiej i Telekomunikacji Polskiej S.A., z zachowaniem dotychczasowych stosunków pracy i wynikających z nich praw i obowiązków.

2.⁶²⁾ Przepis ust. 1 nie obejmuje zniżek w opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.

Art. 81. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed przekształceniem PPTT, odpowiadają, stosownie do dokonanego przekształcenia, Poczta Polska lub Telekomunikacja Polska S.A.

Art. 82. Pracownicy Telekomunikacji Polskiej S.A. w wypadku sprzedaży akcji Spółki korzystają z uprawnień przewidzianych dla pracowników przedsiębiorstw państwowych podlegających prywatyzacji.

Art. 83. Ilekroć w przepisach odrębnych mówi się o PPTT, rozumie się przez to Poczta Polska i Telekomunikacja Polska S.A.

⁵⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 50 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 9 października 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 105, poz. 451), która weszła w życie z dniem 4 grudnia 1991 r.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 59.

⁶¹⁾ Według numeracji ustalonej przez art. 61 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 29.

⁶²⁾ Dodany przez art. 61 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 29.

Art. 84. 1. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy znosi się Państwową Inspekcję Radiową.

2. Majątek Państwowej Inspekcji Radiowej przekazuje się Państwowej Agencji Radiokomunikacyjnej.

Art. 85. Rada Ministrów powołuje Pełnomocnika Rządu do Spraw Telekomunikacji na Wsi oraz określa jego zadania i kompetencje w drodze rozporządzenia.

Art. 86 (skreślony⁶³⁾)

Art. 87 (skreślony⁶³⁾)

Art. 88 (pominięty⁶⁴⁾)

Art. 89 (pominięty⁶⁴⁾)

Art. 90 (pominięty⁶⁴⁾)

Art. 91. 1. Ulgi i zwolnienia przyznane przez Ministra Łączności na podstawie art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 67, poz. 408) zachowują moc obowiązującą.

2. Decyzje wydane na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, zachowują moc obowiązującą, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

⁶³⁾ Przez art. 1 pkt 51 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶⁴⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

Art. 92. Tracą moc:

1) ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 67, poz. 408), z wyjątkiem art. 34—42, 52, 55, 57—62, które zachowują moc do czasu przekształcenia PPTT, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 1991 r.,

2) ustawa z dnia 18 stycznia 1951 r. o zakładaniu w budynkach mieszkalnych skrzynek listowych do doręczania korespondencji i czasopism (Dz. U. Nr 6, poz. 54 i z 1953 r. Nr 37, poz. 155).

Art. 93. 1.⁶⁵⁾ Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 1991 r.

2.⁶⁶⁾ Wnioski o wydanie zezwolenia na używanie urządzeń radiokomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych i telewizyjnych podlegają rozpatrzeniu po dniu wejścia w życie ustawy regulującej funkcjonowanie radiofonii i telewizji.

Art. 94. Ustawa wchodzi w życie w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia.⁶⁷⁾

⁶⁵⁾ Według numeracji ustalonej przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o łączności (Dz. U. Nr 69, poz. 293), która weszła w życie z dniem 8 sierpnia 1991 r.

⁶⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 65.

⁶⁷⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 15 grudnia 1990 r.

WYDZIAŁ WYDAWNICTW I POLIGRAFII GOSPODARSTWA POMOCNICZEGO URM

uprzejmie informuje:

Instytucje, urzędy i osoby fizyczne zainteresowane prenumeratą naszych wydawnictw proszone są o dokonanie wpłaty na konto: **BPH S.A., XVI O/Warszawa, nr 320010-1717-139.11, Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa.**

Wszelkich informacji na temat prenumeraty lub zakupu naszych wydawnictw udziela:
Wydział Wydawnictw i Poligrafii GP URM, tel. 694-67-50 i 694-67-52, telefaks (22) 694-62-06.

Egzemplarze bieżące i z lat ubiegłych oraz załączniki można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, P-1, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, 02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, telefaks (22) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71.